

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Vorisorii nefrancate nu se pri-
mosc. — Manuscrisul nu se
retrimite.

INSERATE
se primesc la Administrațiune în
Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena la N. Dukes Nachf.,
Nux. Augenfild & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf., Anton Oppelik.
în Budapesta: la A. V. Gold-
borger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII. Erzsebet-körut).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garoand pe o colonă
10 bani pentru o publicare. —
Publicări mai dese după tari-
tă și învoială. — RECLAME pe
pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

(Număr de Duminică 13.)

„GAZETA“ iese în fiecare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 or., pe șase luni
12 or., pe trei luni 6 or.
N-rii de Duminică 2 fr. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franco.
Se prenumără la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
străinătate și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea. Piața mare.
Târgul Inului Nr. 30, etajiu
I.: Pe un an 20 or., pe șase
luni 10 or., pe trei luni 5 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 or., pe șase luni 12 or., pe trei
luni 6 orona. — Un exemplar
10 bani. — Atât abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 74. — Anul LXIV.

Brașov, Duminică 1 (14) Aprilie.

1901.

Din cauza sfintelor sărbători ale Pascelor,
ziarul nu va apărea până Miercuri seara.

Învierea.

Și din nou s'a învîrtit róta vre-
milor. Și poporul erăși îmbracă hai-
nele cele mai frumoase ce le are bo-
gat și s'erac își ia făcliuța și o plăcă
la biserică. Unii vin de aproape pe
drumuri largi, alții de departe pe
cărări și cărărușe trecend peste dea-
luri și văi și prin păduri, — toți
însă se adună în casa Domnului ca
împreună să aducă prinos și jertfă
Fiiului cerese, care a suferit morțea
pe cruce pentru-ca prin suferințe să
se înalțe, să revie spre mântuirea
neamului omenesc.

Sutele de făclii aprinse, ce lu-
minéză, ca și ziua, biserica în nóp-
tea învierii, sunt simbolul viu al lu-
minei, ce a învins asupra întunere-
cului, a spiritului ce s'a liberat de
cătușile materiei; sunt semnul vesel
și plin de nădejde al vieții, care a
triumfat zdrobind porțile iadului.

Iad sunt necazurile, miseriile,
urile, patimile și ticăloșiile de tot
felul, cari amărăsc viața omului, îl
sclbătesc și-l duc în prăpastii, cari
nimicesc legăturile dragostei și tur-
bură pacea între frați, desbinându-i
și făcend să se sfășie unii pe alții
ca lupii, lacomi și setoși de sânge.

Clopotele ce răsună în miezul
noptii din turnurile bisericelor, anun-
tând cu ton puternic, dulce și vesel
tot-odată, înviera, deșteptă în inima
noastră credința și speranța, că iadul
acela, care ne căsnesc și ne inspăim-
mântă, ne înrăutătesce și ne desbină,
învins va fi de lumina cerescă a
spiritului dreptății, a iubirei de omeni,
a binelui, și pētrunși de acesta cre-
dință și speranță, cu bucurie ne ui-
tăm unii la alții și într'un moment

de insuflețire — în care pare că dis-
par toate deosebiriile și vrășmășiile
dintre noi — ne dăcem unul altuia:
Christos a învial!

Nu numai unul dintre noi se gân-
desce în aceste momente de înălțare
a sufletului la trecut și la viitor, la
munca și stăruințele sale în mijlocul
fraților și a conlocutorilor săi. Și
nu numai unul se întrébă în nóp-
tea învierii, ca și inspirat de-un duh ce-
resc, când va răsări și pentru ob-
ștea noastră românescă lumina, care
să covirșescă întunerecul, în care
tot mai orbecă astăzi? Când sune-
tul clopotelor va vesti în munții și
văile noastre, că și nesfirșitele sufe-
rințe și îndelungata răbdare a po-
porului român a fost încununată cu
isbēnda, ce i-a pus'o în vedere însu-și
mărețul exemplu al aceluia, care a
suferit pe Golgota pentru păcatele
ómenilor?

Românul vré să trăescă, inima
lui e plină de dorul de a-se vedé eșit
odată din topóla, ce l'a cuprins de
o vreme 'ncóce și care a dat nase-
cere la atâtea nedumeriri, la atâtea
nesiguranță și neîncredere în sinul
lui. Cu setea nespūsă a unui călător
prin pustie, el așteptă să se ridice
acel spirit, care se dea nouă hrană
inimei sale amărite, să-i re-deștepte
cu nouă putere speranțele în viitorul
său și să-i dea acea insuflețire sfântă,
care să-i fie și de aci încolo sprijin
și scut tare în lupta pentru apērarea
dreptei sale moșteniri.

Și acest spirit ușurător și întă-
ritor va veni și va aprinde făcliile
noștre, ca să ne vedem, să ne cu-
nóscem mai bine ca frați ce suntem
și să cunóscem și datoria și che-
marea noastră de-a stărui și lupta
împreună în strinsă armonie, pen-
tru-ca să sosescă mai curēnd și
Pascele Românilor asupriți.

Trecut'am, în cursul timpurilor,
prin destule încercări. Suferit'am
destule dela străini ca și dela ai
noștri, cari în chip fatal și dureros
au jucat între apostolii românismu-
lui rolul lui Iuda.

Fi-va dér vremea ca după atâtea
suferințe și experiențe să începăși în
mijlocul nostru lămurirea; să iasă
învingător odată și spiritul iubirei,
al stimei și al respectărei între noi;
spiritul cel bun, fără de care ni-se
împiedecă rēsuflarea și umblăm ame-
țiți și buimăciți în drépta și'n stân-
ga; spiritul nestricat și curat al en-
tusiasmului național, care ne-a con-
dus tot-déuna, când s'a cerut să ne
facem datoria ca Români adevărați.

Și avem lipsă mare de recule-
gerea acesta, fiind-că de aci încolo
încă ne stau înainte lupte mai grele
ca orîși-căud. Mai avem să îndrep-
tăm și multe greșeli și păcate, ce cu
voia fără voia le-am făcut prin aceea
că n'am știut să chivernisim destul
de bine capitalul neprețuit, adunat
cu mare necaz și sirguință, capitalul
însuflețirei poporului nostru pentru
idealul național.

Prea s'a cheltuit și s'a risipit
cu ușurință și fără folos din acest
capital, fără de care nu putem exista
și merge înainte ca popor cu aspi-
rațiuni naționale. Poporul nostru e
gata la jertfe, e învăpăiat pentru
causa sa dréptă și sfântă. Dér amar
il atinge, când se vede amăgit în
speranțele, ce i-le deșteptă conducē-
torii, și tare îl dobóră consciința, că
între aceștia nu este înțelegere.

De aceea poporul așteptă să
vină și înviera dragostei între frați.
Ea va și veni, căci o vestesc între-
gei obște românesci clopotele tutu-
ror bisericilor.

Revista politică.

Liniștea adēncă, ce diceam. în
revista numărului de Duminēca tre-
cută, că domnesce în cercurile po-
litice și parlamentare din cele douē
centre ale monarhiei, n'a fost con-
turbată nici șeptēmăna acesta prin
vr'un eveniment politic mai de semă.
Atât dieta din Peșta, cât și „Reichs-
rath“-ul din Viena țin vacanțe de
Pasci și, firesce, în astfel de împre-
jurări discutarea cestiunilor politice
își află deocamdată adăpost numai
în colónele gazetelor.

În partea ungară a monarhiei
partidele politice maghiare sunt viu
preocupate de cestiunea viitoarelor
alegeri dietale. Nu se scie cu siguranță
când va fi disolvată dieta și când
se vor face alegerile. După toate sem-
nele însă pare mai probabil, că nu-
mai la tómnă, prin Septemyrie, se
va desfășura marea luptă electorală.
Foile unguresci aduc șilnic amēnunte
despre candidările, ce se fac deja de
pe acum în diferitele cercuri de ale-
gere și despre organizarea partidelor
unguresci în vederea luptei, ce le aș-
teptă.

Dincolo în Austria face óre-care
impresiune scirea, că împēratul va
merge la Praga pe la finea lui Maiu.
Majestatea Sa va fi însoțit și de mi-
nistru-președinte Koerber, apoi de
ministri Rezek (ceh) și Hartel. Călē-
toria acesta se pune în legătură cu
inaugurarea solemnelă a noului pod
peste Moldava și se dice, că cu oca-
siunea acesta monarhul va visita
și câte-va institute ale țării și ale
universităților și că va da audiență
în castelul Hradșin. — Scirea acesta
a făcut cea mai bună impresiune la
Cehii din Boemia.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Christos a învial!

...Și-atuncea ca prin farmec lumină s'a
făcut...
Venit'a primă-vara cu dulcea-i bucurie;
Uimit era pământul...; în nóp-
tea cea pustie
Făcutu-și-a întrarea o rață aurie
Să lumineze lumii pe-un drum necunoscut.

Din morți, călcând pe morțe, al vremilor
[Profet
Cădu'ta 'ntre Apostoli ca din senin...; mi-
nune...
„Cu voi să fie pacea!“ li-a dis — așa se
[spune,
Și 'nghenunchiați cu toții în sfântă rugăciune
Adus'au osanele lui Christ din Nazaret.

Din ceruri ingerășii lăsatu-s'au în sbor
Cu cântece de slavă și cu urări de bine,
Și 'n sufletele triste cântările divine
Adus'au mângăerea și clipele senine
În cinstea Celui Mare, de ómeni iubitor.

Și-așa a fost...
De-apururi va arde prin altar
Inseninând viața Lumina din Lumină...
Și 'n veci va fi aceeași!... Ér lumea de
[se' nchină
La nor, va trece norul...; căci toate se 'n-
[senină
Sub blândețe Ei rațe, ce nu cunoshtar.

Sē-L prea-slăvim dér astăzi cu ângerii
[din cer
Pe Cel-ce dela morțe s'a ridicat la viață...
De-i nóp-
te viața asta, prin El zărim prin
[cētă
Un rēsărit de sóre, o sfântă diminēță,
Și-atât ne mai rămâne din toate care pier!...
Z. Bârsan-Veturio.

Frumósa Irina.

— Baladă. —

La Curtile-Nouă, în capēt de țeră,
Tremură din vírfuri plopi cu frunza rară...
Nu sciu: mândrul sóre strălucit de-odată
Orî în prag frumósa Irina s'arată?...

În cosită 'și prinde garófa 'nflorită,
Plēcă la fântână și vine zorită.
Șueră mierlița, strigă cucu 'n leasă:
„Cucule, ađi-nópte m'am visat mirésă“...

Pune jos o leacă albele cofițe,
Scutură de rouă negrele cosițe,
Cată preste umēr, — inima-i inghiată:
Sórele pe dealuri s'a 'nvēlit în cētă...

Galbenă de spaimă vine 'n fuga mare:
„Mamă! grea furtună amenință 'n zare...
Negri ca păcatul norii se ridică;
Inimióra tótă mī-a 'nghețat de frică!“...

„Draga mamei, dragă! vestea ta nu-i bună,
Nu-s nici nouri negri, nu-i nici grea furtună;
Ci Păgânătatea într'acóce vine
Ca să mi te cēră, Irino, pe tine“...

Cresce 'n zare góna pulberii stîrnite,
Zguduie pământul ropot de copite;
Cade la icóne bētrâna și plânge —
Frumósa Irina mânduțele 'și frânge:

„De-acu, mamă dulce, rămăi sănētósă,
De te-a 'mpins păcatul să mă faci frumósă...
Fost'ar fi mai bine să mă 'nghiță iadul,
Decât să mă vadă róbă Țarigradul!“

...Spumegēnd se bate Dunărea de maluri,
Caicul pornescē clătinat pe valuri;
Sórele preschimbă apele în sânge —
Frumósa Irina se rógă și plânge:

„Turcule dá-mi drumul să mă 'ntorc la mama
C'am uitat pe masă salba și năframa,
Mī-am lăsat acolo lada mea de zestre
Și-au rēmas sērace florile 'n ferestre“...

Dunărea bētrână curge tulburată,
Frumósa Irina șade 'ngândurată...
Șopotind se 'ngănă valurile 'n spume,
Parc'ar tot striga-o cineva pe nume:

„N'ai s'ajungī, Irino, în Seraiu podóbă!
Nu-i Sultanul vrednic să te faci róbă!“...

— Sórele apune scăpătat pe dealuri;
Frumósa Irina a perit sub valuri...

Ér de-atunci bētrâni șpun că 'n locul unde
Și-a găsit copila mântuire 'n unde,
Dunărea mī-aduce apă vecinic lină
Ca să dórma 'n pace frumósa Irina...
St. O. Iosif.

Vreme rea...

S'au luat din dragoste...
Vremuri senine, cari abia se
mai întrezăresc prin cēta, ce s'a
lăsat acum greóie peste câmpiile
înflorite altă-dată.

S'au întēlnit la fântána de sub
pădure. Era amurgul unei sēri de
vară. Pășerelele își îngănuu ciripitul
cu cântecul greerilor și rađele só-
relui îmbrăcau pământul într'o haină
roșietică. Un vēnt adia liniștit și prin
pădure se pornise un frēmēt som-
nuros, care se îneca în liniștea
adēncă.

El coboria pe poteca de pe
cóstă, îngănând o doină haiducescă!
Ți-era mai mare dragul sē-l vedī;
voinic ca un brad și cu pālăria

Străinătatea este mai bogată în evenimente politice însemnate. Așa la Toulon în Franța s'au întâlnit Miercuri *escadra italiană și escadra franceză* din incidentul sosirii în Toulon a președintelui republicii franceze Loubet. Caracterul acestei întâlniri a fost din cele mai cordiale. Cele șese vase de război italiene erau conduse de ducele de Genua, fratele văduvei regine Margareta. S'au schimbat cu privilegiul acesta salutări și asigurări de sinceră amiciție între Franța și Italia și s'a manifestat viu pentru această amiciție. Deși mergerea flotei italiene la Toulon se dădea a fi numai un act de curtoasiă, ca răspuns adecă la visita, ce a făcut-o cu doi ani mai înainte flota franceză în Cagliari (Sardinia), totuși manifestațiile din Toulon își au și partea lor politică însemnată: stringerea legăturilor de prietenie între națiunile surori, Francezi și Italieni. Acesta a accentuat-o însuși președintele Loubet într'un toast al său.

Pe la finea săptămânii trecute s'a întâmplat în capitala Bulgariei un lucru la care nu se așteptau revoluționarii macedonenii bulgari. La ordinul guvernului din Sofia toți conducătorii comitetului macedonean au fost arestați. Firesce, printre cei dintâi fu arestat faimosul urzitor de comploturi și asasinat Boris Sarafoff, președintele comitetului. Arestările acestea au făcut penibilă impresiune la revoluționarii bulgari, mai ales că se constată, că arestarea conducătorilor comitetului s'a făcut la provocarea marilor puteri și a Turciei, și se consideră ca un act de reglementare a existențelor catilinare, cari au urzit atâtea atentate și comploturi. Nu mai puțin pot fi considerate aceste arestări și ca un început de satisfacție, ce Bulgaria e datoră a da României.

Din Africa sudică sosesc érași sciri interesante. E vorba, ca Kitchener și Botha să reîncepă tratările de pace, cari s'au fost întrerupt înainte cu câte-va săptămâni. Englezii dăc, că Botha ar fi cerut reîncheierea tratărilor și mai adaug, că decât Botha s'ar preda, cauza Burilor ar fi ca și pierdută. Birourile telegrafice din Londra răspândesc, în legătură cu acesta, sciri fantastice despre generalul bur Dewett. Il fac om ajuns la desperare, ba chiar aprópe de a înnebuni. Tóte, firesce, cu scop de a améti lumea și de a nimici în amicii causei Burilor credința în isbânda ei. Ba se mai fac Englezii și cura-

gioși. Foile lor scriu, că guvernul ar păcătuí, decât ar da voie lui Kitchener să trateze din nou cu Botha. Acum orí nici-odată, dăc ele, e timpul ca să înfrângem rezistența Burilor și să le punem condiții de pace cât se póte mai aspre.

Tóte sunt faime esagerate, chiar nici Eglesii mai serioși nu cred, că lucrurile ar fi ajuns atât de réu pe partea Burilor, încât să fiă siliți a căde în genunchi dinaintea „învingătorului” și a cerși grația. Starea reală a lucrurilor se va vedé însă în viitor.

Din Parlamentul român.

Corpurile legiuítóre române, cari, după terminarea nouelor alegeri, au fost conchimate în sesiune extra-ordinară, s'au întrunit, după-cum scim, Sâmbăta trecută și în cinci zile, ținând ședințe înainte și după amiazi, și-au terminat de-ocamdată lucrările.

În aceste cinci zile Senatul și Camera au votat adresele de răspuns la Mesagiul, proiectul de budget general al statului pe 1901/2 și o mulțime de legi importante.

Firesce, că în așa scurt timp puțin s'a putut vorbi și fórte scurte de tot au trebuit să fiă discuțiunile, ér legile au fost votate en bloc, așa după cum s'au propus.

Nici-odată parlamentul român n'a lucrat mai grabnic și n'a regulat mai multe în timp așa de scurt, ca acum. Imprejurările au impus acesta, căoi înainte de sêrbători trebuia să fiă votată legea bugetară, care se începe cu 1 Aprilie st. v.

Opozițiunea n'a fost nici-odată mai slab reprezentată în Senat și cameră, ca de rândul acesta. Cu totul în ambele corpuri sunt abia 6—7 opozanți, cu tóte acestea opoziționali de diferite nuanțe au susținut vederile partidelor lor și și-au făcut rezervele. În cameră d-l Carp a reprezentat politica grupării conservátore, ce s'a făcut sub conducerea sa, ér d-l deputat Mihail Vlădescu a reprezentat vederile vechiului partid conservator condus de gruparea Cantacuzino-Manu-Ionescu. D-l Vlădescu a luat cuvântul la tóte sesiunile mai importante, cari interesau partidul său, asemenea d-l general Manu a pledat în Senat apărând politica financiară a partidului vechi conservator, ér d-l Th. Rosetti asemenea a reprezentat vederile junimiste conservátore.

Ca fiă dís opozant a voit să trecă și noul deputat de Teleorman, C. Mille, redactorul-șef al „Adevărului”, pe care „Apărarea Națională” îl numesce „deputatul Jidanilor” și „evreo-socialist”. Mille se laudase, că Camera prin validarea alegerii sale a făcut un act de dreptate și de simpatie pentru țărănime. D-l deputat V. Lascar, național-liberal, i-a răspuns, că Camera a observat numai legile, când i a validat alegerea, căoi a întrunit majoritatea voturilor cerute de lege, și l'a declarat totodată „adversar al partidului liberal”. Cât pentru țărănime i-a imputat, că el se numéa între aceia, cari vor să o rétăcăscă cu visurii amăgitoare. Cu acesta a înțeles pe țărânii socialiști, cari ațipăți de prietini falsi

ca Mille se résculaséa mai an în contra autorităților statului.

Mercuri séra s'a închis sesiunea extra-ordinară a parlamentului român. După-ce legea bugetară a fost votată pe capitole și în general, care lege este de mare importanță, fiind-că prin ea s'a făcut de primă-óră mari economii în bugete, ce trece peste 20 milioane franci, firesce, că acesta nu s'a putut face fără de a-se desființa mulțime de funcții și a-se impune impozite pe salariile funcționarilor civili și militari, fiind aceste reduse în mod simțitor.

În Dumineca Floriilor Senatul și camera au discutat adresele de răspuns la discursul tronului, în care se cerea camerelor să introducă în budget serioase economii.

„Fia-care — dăc Mesagiul regal — mic și mare trebuie să aducă prinosul lui de jertfe, pătrunși fiind cu toții de datorile către patriă, care a însuflețit poporul român în tóte împrejurările însemnate ale vieții sale politice”.

La acest discurs Senatul a răspuns prin următoarea adresă:

Sire,

Bunavoința cu care Majestatea Vóstră a salutată noua reprezentație a țerei și îndemnul patriotic ce i-ați adresat de a lucra fără preget în unire cu guvernul la îmbunătățirea situației financiare, a avut un résonet puternic în inimile noastre.

Primele dér cuvinte, ale Senatului, venind înaintea Tronului, vor fi cuvinte de adéncă mulțumire către Majestatea Vóstră, care și de data acesta cu vorba și fața a scuit să ridice sus inimile și se îmbărbăteze pe toți la jertfe și la muncă în interesul sfânt al patriei.

Din pragul acestei noi legislaturi Senatul își face, Sire, o datoriă scumpă să vă aducă omagiul iubirei și devotamentului său fără margini, fiind-că în tóte împrejurările grele, inima Vóstră a bătut în unire cu aceea a națiunii, împărțășind îngrijirile ei și pászurile și nevoile ei.

Sire,

Îngrijirea de căpeteniă, care preocupă țera ca și Majestatea Vóstră în momentul de față, este strimtorarea în care se află statul din cauza prea marelui estensiuin, ce s'a dat în scurt timp cheltuelilor sale și lucrărilor de utilitate publică, întreprinse pe basa de împrumuturi.

Sire,

Țera este adénc convinsă, că singurul remediu eficace contra acestui réu, constă înainte de tóte în reducerea cheltuelilor esecive și în restrângerea lor în marginea puterilor ei. De aceea noua politică financiară inaugurată de guvernul Majestatei Vóstre, politica de economii, a fost salutată cu bucurie și cu un sentiment de adeverată ușurare în țera întrégă.

Și când tóte economiile posibile vor fi realizate, Țera va primi cu mulțumire nouile sarcini ce i s'ar impune și va fi gata să facă or-ce sacrificii pentru a scóte statul din nevoia în care se află și a-l feri pe viitor de asemenea grele încercări.

Sire,

Pătrunși de aceste sentimente și eșiți din frământările cari le-au dat nascere, vom

considera dér de prima noastră datoriă să dăm guvernului M. Vóstre tot concursul nostru pentru a face față nevoilor prezente, a menține intact creditul țerei și a asigura pe viitor un echilibru cert și constant între veniturii și cheltueli.

Pentru îndeplinirea acestei opere însă și pentru a-și pute consacra tóte silințele la îmbunătățirea situației interioare economice și financiare, Țera ca și guvernul Majestatei Vóstre au trebuință de pace.

De aceea, Senatul a audít de data asta cu deosebită satisfacțiune încredințarea dată de Majestatea Vóstră, că menținerea păcei este asigurată prin hotărîrea unanimă a marilor Puteri și, că relațiile noastre cu tóte statele sunt din cele mai bune.

Orí-ce eventualități de complicații esteriore fiind astfel înlăturate, țera își va putea îndrepta tóte silințele spre rezolvarea dificultăților interioare și nu ne îndoim, că ea va găsi în munca și patriotismul tuturor puterea de a-le învinge.

Sire,

Acordul perfect, ce există în această privință între tóte puterile statului și sprinjinul puternic, ce ele vor găsi în simțământul general al țerei, pe care se razimă, ne sunt pentru acesta cel mai sigur garant.

Sire,

Însuflețiti de aceste simțiminte și cu deplină credință în viitor, rugăm pe Cel-A-Tot-Puternic să Vă dăruéscă încă ani mulți pentru fericirea țerei și Vă urăm, Sire, din inimă, ca sêrbătorile Sfintei Invierii să le petreceți cu bine și în deplină sănătate.

Să trăiți, Sire!

Să trăiéscă Majestatea Sa, buna noastră Regină.

Să trăiéscă Principele moștenitor, grațioasa Principesa Maria și întréga Familie.

Marți dimineța primind la palat cu ceremonialul obișnuit biroul și deputațiunea Senatului, care i-a prezentat Adresa, M. S. Regele a dat următorul răspuns:

„Domnule președinte,

„Domnilor senatori,

„Am ascultat cu viaă mulțumire adresa Senatului.

„Nici-odată Țera n'a fost mai convinsă, decât astăzi de neapărata trebuință de a „ne reculege mai întâi prin vindecarea „stărei noastre financiare și apoi prin mēsurii înțelepte de încurajare a muncii și „de bună administrație. Cu toți acum ne „dăm séma de primejdia ce ne amenința, „dăc am fi lăsat să se strecóre neprevederea în deprinderile noastre: în puțin „timp ea ar fi putut nimici rodul muncii „strămóșesc și compromite chiar viitorul.

„Să reintrăm dér în căile sănétose de „cumpéna dréptă, și să dovedim, că nimic „nu este pentru noi mai presus, decât bu- „nul renume al României, pe care voim să-l păstrăm neștirbit prin o gospodăria „cuminte și prevédătoare.

„De mai înainte sunt convins, că „d-vóstre veți răspunde la înalta chemare „ce Națiunea v'a încredințat și, că veți da „guvernului Meu acel luminat sprijin, de „care dēnsul are nevoie pentru a duce la „bun capét gréua însărcinare, ce i-se im- „pune.

trasă pe sprâncénă, venia nepăsător cu toporul pe umeri.

Ea venea din satul de peste deal, dela mătușe-sa, la care se dusesese s'o vadă. După înfățișare nu-i dădeai mai mult ca șapte-spre-dece ani. Fată sêracă, dér de-o frumșete uimitóre. Înaltă, sprintenă și întotdēuna cu zîmbetul pe buze. Căți feciori nu și-au bătut capul., dér de giaba; c'o vorbă scia să-i pună la locul lor.

Ah, și ochii aia mari și căprii, în cari te zăpăceai când te uitai, cu genele lor lungi, pe căți nu i-a făcut să-și pèrdă mintea și căți n'au oftat după mijlocelul ei, care sēmăna cu un buchet de flori legat c'o panglică! Când o vedeai, numai și-se rēcorea sufletul și te bucurai, cum se bucură pământul sub stropii de plóie după o secetă lungă.

Și cum vă spusai, coboriau amēndoi și s'au întâlnit la fântâna de sub pădure.

„Bună séra bădică!”

„Bună sê-ți fie inima Smărăndico., dér de unde?...”

„Ia fusei la mătușă-mea. Audii că-i cam bolnavă, sêraca... și cum n'are pe nimeni... veđi D-ta...”

„Apoi ce să faci?... adause el, și scuturându-și pălăria de genunchi se aplecă peste marginea fântânei, luă apă și beu.

„Nu ți-e sete, Smărăndico?”

„Fă-ți pomană bădică!...”

„Vino 'ncoa sufletele..., vino 'ncoa”, și-i dădu apă din pălăria. Buzele ei așa de rumene și pleópele lăsate peste ochii cei frumoși, îl pierdură pe bietul Ion și avu o strinsătură de inimă, când ea sorbind încă ultimele picături de pe pălăria, își ridică blândă ochii spre el, semn c'ar mai vré, că nu s'a săturat.

Și el îi mai dădu.

Apoi coborîră amēndoi, tăcuți, pe poteca dinspre luncă. În sufletele lor ardea același foc și-l sufereau amēndoi, fără să dăcă o vorbă.

Când ajunseră în dreptul ste-

jarului réslătit de pădure, el își luă inima 'n dinți, o apucă de mână și uitându-se drept în ochii ei:

„Smarandico... ți-s drag?... Spune drept”.

Ea, după-ce se uită o clipă la el, pătimașă își lăsă ochii în pământ și fața i-se făcu bujor, nu alt-ceva.

El o strinse apoi de mână, o apropiă de piept și tot focul cel purta de dragul ei și-l vèrsă într'un sărutat lung și améțitor. Își deslipi apoi buzele de pe fața ei, o depărtă puțin de sine, și o privi cu dragoste. Ea își ținea ochii în pământ și pe obraji i-se rěstăta fericirea.

Un artist pictor, decât i-ar fi vèdut, ar fi creat un cap d'operă și... nu sciu dēu., decât cetind bine pe fețele lor, nu sciu, decât nu i-ar fi tremurat mâna cercând să zugrăvèscă întunerecul, ce se lăsa tot mai greu în jurul lor, doritor să-i învélue mai de grabă.

Așa s'au întâlnit, de și-au schimbat inimile...

După căți-va ani.

Tómnă târdie, frig, vreme rea.

Plóie rece, vènt, pustiu și nópte...

Intr'o căsuță din marginea satului, tóte sunt aruncate; se vedea, că n'a mai fost lângă de om să le rënduéscă. Jos, lângă pat, pe nisce paie umede durmeau doi copilași. În colț de-asupra patului ardea o candelă în fața unei iconițe...

La lumina slabă a candelii o femeie, tinéra încă, stetea lungită în pat și durmea somnul cel vecinic. Zechea cu care se acoperise, căduse într'o parte, și pe sinul ei gol un copilaș de vre-o trei luni se trudea să-apuțe țita în gură...

Vèntul vuia pe la gémuri pustiu ca nici-odată și pe pãreții înegriți se prelingeau picături mari de apă...

Vremea era târdie, trecuse de međul nóței. Sêrăcia și mórtea rînjau una la alta. Viața plângea sub iconița Maicei Domnului.

Intr'un târdiu, un cântec trăgănat se audí apropiindu-se din ce

țimea merse apoi în procesiune la consula-
tul grecesc. În după amiaza acelei zile s'a
dat o reprezentațiune patriotică de către
elevii școlii grecesci „Minerva“.

Roma și Berlinul. Tocmai acum s'a
terminat recensământul populațiunii în Roma.
Locuitorii cetății eterne sunt azi 465.000
la număr cu 35.000 locuitori mai puțin, de-
cât s'a arătat până acuma. În schimb după
ultima numărare populațiunea Berlinului e
de 1,528.244 locuitori, în loc de 1,112.540
socotii la recensământul premergător.

Impăratăsa Frideric la Cronsberg.
De mult împăratăsa mamă, văduva împăra-
tului Frideric al Germaniei, tatăl împăratului
Wilhelm II, petrece retrasă în castelul dela
Cronsberg suferind de o boală nemilădă (rac
la rinichi), care îi cauză cele mai crude
suferințe și-i răpesc somnul nopților. Castel-
ul e o clădire foarte simplă. El fu cumpă-
rat acum 8 ani dela un cetățean din Fran-
furt, ca să fie oferit împăratăsei de către
familia regală suverană. N'are nici un stil,
oi tot ce are este privirea spre țărmul ri-
ului Mein. Tota economia în acest castel este
de o simplitate mai mult ca burgheză. În
șoprone nu sunt decât trăsuri deschise pen-
tru iernă și vară, nici un cupen, pe oapă
stă numai visitul. De curând, când împă-
ratul Wilhelm, fiul, și regele Eduard VII,
fratele împăratăsei, au vizitat-o la Cronsberg,
au trebuit să se urce într-o trăsura vechiă
și foarte usată. Impăratăsa are o frumoasă
avere, dăr se dăce o administră cu o
severă cruțare. Sărmana femeie e mai mult
singură, ficia sa cea mai tină, princesa de
Hessa, vine dela Frankfurt de două ori pe
săptămăna să o vadă. Din timp în timp
se mai arată și câte un alt membru al fa-
miliei împăratăsei. Cât pentru împăratul,
visitele sale sunt rare. Se dăce, că încă
și acum ar fi ore-care încordare între el și
mamă-sa.

Din Sasca-montană ni-se scrie: În
Duminea Floriilor și ziua Bunei-Vestiri,
s'a sfințit o sfântă Cruce de piatră foarte
frumousă, în prș de 560 corone, care cruce
s'a ridicat și s'a așezat într'un loc mai
însemnat în orașelul nostru Sasca-montană
cu spesele credincioșilor noștri români
gr. or. întru amintirea răposatei împăra-
tese și regine a noastră Elisaveta. Nașă a
sfintei cruce a fost stimata Dămnă soția a
d-lui președinte al comitetului parochial
Iustin Chirilă, la a cărui stăruință s'a și
ridicat această cruce, pentru aceea și pe
astă cale primescă mulțumirile noastre.
Actul sfințirii s'a făcut după săvârșirea
sfintei Liturgii, am mers cu lithia, și s'a
sfințit crucea prin preotul nostru d-l Ioan
Murgu, și în scris am căpătat binecuvân-
tarea arhierescă dela prea bunul nostru
episcop Nicolae Popea. În cruce este
săpată următoarea inscripția: „Această cruce
s'a ridicat de credincioșii români gr. or.
din Sasca-montana în anul 1901.“

Societatea „Psaltul“. D-nii V. L.
Lăzăreanu, președinte, și Victor V. Popescu
secretar, în numele comitetului provisor al
societății „Psaltul“ din loc, aduc la cunos-
cința celor interesați, că adunarea generală
a societății se va ține numai după aproba-
rea statutelor din partea Consistoriului ar-
chiepiscopesc din Sibiu.

Anunț de concert. Quartetul de or-
chestra „Malcher“ din loc, aranjază în 24
curent, cu concursul d-șorei Hilda Paul și
al d-lor R. Lassel și V. Popovici, o *serată
muzicală artistică* în favorul reuniunii de
înfrumusețare din loc.

Femeile alegători în Kansas. La
alegerile municipale, ce s'au făcut de cu-
rând în Kansas (America), d-na Carrie Na-
tion a raportat un succes complet. Partida
temperanței (a cumpătăților) a eșit victo-
riouă în cea mai mare parte a centrelor po-
porațiunii. Cu tot viscolul de zăpadă, 4000
de femei au venit să voteze pentru candi-
datul partidei temperanței în orașul Topeka.
Cele mai influente dintre ele au dus cu sine
în trăsuri lucrători și țărani, cari sosind în
fața locului primiau avisul comitetului da-
melor partidului temperanței. D-na Nation
triumfând la aceste alegeri, va avé rolul
conducător în Missouri.

Societatea de lectură a tinerimei
dela institutul teologic-pedagogic gr. ort.
român din Arad invită la Ședința publică,
ce se va ține la „Duminea Tomii“ în 8/21
Aprilie 1901, în sala seminarială. Cu urmă-
torul program: 1. „Christos a înviat“ de
T. Lugojan, esec. de corul societății. 2.
„Cuvânt de deschidere“ rostit de președinte-
le societății Constantin Mihulin, cleric
c. III. 3. „Regina Ostrogoților“ de G. Co-
ybuo, decl. de Zacharie Moga, cleric c. I.
4. „Cântecul oșteanului“ de I. Costescu,
esec. de corul societății. 5. „Legăa stră-
moșescă a Românilor, ca ocrotitoare și
susținătoare individualității lor naționale“,
disert. de Ioan Ardelean, cleric c. III. 6.
„Fôie verde de mohor“ de T. Popovici,
esec. de corul soc. 7. „Hesou Boccegiul“
de V. Alexandri, pred. de Atanasie Sirca,
pedagog c. IV. 8. „In vale“ melodie fran-
cesă, esec. de corul soc. 9. „Elementul con-
fesional și național în educațiune“, disert.
de A. Gurbădan, pedagog c. IV. 10. „Ce
te legeni codrule?“ de I. Vorobchievich,
esec. de corul soc. 11. „Despot Vodă“
(fragment) de V. Alexandri, decl. de Ro-
mul R. Rațiu, cleric c. I. 12. „Marșul cân-
tăreților“ de C. G. Porumbescu. esec. de
corul soc.

De sub Careii-mari.

— 9 Aprilie n. c.

Imi saltă inima de bucurie, când pot
să cetesc câte o veste îmbucurătoare despre
școlile noastre, pentru-că știut este, că re-

generarea și viitorul poporului român, atăr-
nă dela instrucțiune lui. Și această instrucțiune
se face prin școli bune și prin învățatori
conșcii de chemarea lor. Această e problema
cea sublimă și salutară la a cărei rezolvire
are să lucre fiescă-care învățator. Onore și
laudă deci acelor învățatori, cari lucră cu
zel pe terenul instrucțiunii și cu devota-
ment sfânt își împlinesc chemarea.

Astfel de învățatori vrednici avem și
în comuna Sanislău, unde în Duminea
Floriilor, în 7 Aprilie n. c., s'a ținut esa-
menul de primăvară cu elevii școlii române
gr. cat. din loc, despre care examen, cu bună-
voința On. Redacțiunii, — voiesc a face ur-
mătorul scurt raport.

La această școlă funcționează ca învă-
țatori: Paul Magiar, George Murășian și
Iosif Pataki. A presidat la examen M. O.
Domn Gavril Lazar de Purcăreți, proto-
pop. Inceputul s'a făcut cu clasa I, elevi
prezenți 79 din 86, învățator: Paul Ma-
giar. Cred a nu greși, când la acest loc
imi iau voia a caracteriza în câte-va cu-
vinte pe veteranul învățator Magiar, care
apropo 4 decenii a muncit în viaa Domnu-
lui — și cea mai mare parte tot la școlă
această, — câștigându-și prin tactica sa,
atât în școlă, cât și în afară de școlă, iu-
birea și încrederea tuturor.

Ținuta lui în școlă e a unui adevărat
tată de familie. Progresul, din prescrișele
acestui curs, a fost mulțamitor.

A urmat clasa II, elevi prezenți 68
din 73, învățator: George Murășian, care
a arătat, că e putere didactică probată.

Atât rezultatul examenului, cât și nu-
mărul de peste 80 a acelor foști ai săi
elevi și azi parte bărbați cu oficiu onori-
fic, parte studenți de gimnasia și alte școle,
parte meseriași, cari toți sunt sucrescența
d-lui învățator Murășian — arată cât îi
zace la inimă prosperarea și înaintarea
culturei tineretului concrețut grijei sale.

În fine a urmat clasa III—VI, învă-
țator Iosif Pataki, elevi prezenți 57 din 65
Esamenul d-lui capelan-învățator a format
coroana examenelor din Sanislău. Metodul
propunerii d-lui învățat. s'a arătat practic,
în conformitate cu cerințele pedagogice,
confirmându-o această responsurile precise
și corecte ale elevilor. La religiune s'a fo-
losit de stilul biblic. Limba română: Ce-
tirea, reproducerea, deprinderile gramati-
calf au fost deplin succese.

Cu privire la comput, procedura d-lui
învățator a fost efluxul praxei, căci pre-
cum ori-care alt studiu, așa și acesta l'a
propus pentru scopuri practice adecă pen-
tru viață. Geografia și științele naturale
au fost pe deplin succese. Er din istorie
elevii au răspuns despre unele momente
gloriose ale istoriei noastre, suferințele se-
culari, faptele mari ale eroilor noștri, deș-
teptarea, prosperarea și mărirea patriei
noștre, ca tot atâtea colonne mărețe ridi-
cate toate înaintea ochilor minții tinerimei.

În fine după declamarea mai multor
poesii frumoșe, cum sunt: „Eu mis, esc și
sunt Român“, „Latina giută“, „Basarabia
României“ etc. cu cântarea imnului na-
țional esaminarea elevilor s'a finit.

După încheierea esaminării elevilor,
M. O. Domn protopop a rostit o călduroasă
și instructivă vorbire la adresa părinților
și elevilor, mulțumind tot-odată și vredni-
cilor învățatori pentru zelul neobosit, ce
au manifestat și în cursul de iernă înche-
iat fața de creșterea tineretului.

Am scris acest raport, nu ca să sa-
tisfac vanității unuia său altuia, ci mai
mult, ca să servescă spre îndemn tuturor
celor ce sunt chemați a lucra pentru în-
aintarea și prosperarea mlădițelor tinere a
iubitului nostru popor.

Un asistent.

George Boierii.

— Aprilie 1901 st. n.

Să răresc șirurile bătrânilor, și în
urma lor lasă de cele mai multe-ori un
gol pe veci neumplut. Trebuie deci să ne
oprim puțin și să deplăngem mărtea acestor
bătrâni la ani, dăr cu inima tot-déuna ti-
neră, căci apropié de numele fă-căruia să
légă o pagină glorioasă din istoria culturală
a nămului nostru, și încă cu atât mai mult,
cu cât din cei destinați să-le ocupe locul,
în mulți par-că a secat entuziasmul, mulți
și-au pierdut speranțele și idealele, farul con-
ducător al bătrânilor.

Étă de c- mulți dintre acești bătrâni
lasă în urma lor un gol pe veci neumplut,
și étă de ce trebuie să ne oprim puțin
asupra trecerii la cele vecinice a regreta-
tului supralocotenente în pensiune George
Boierii din Vad, întemplată în 30 Martie a. c.

Decedatul a fost unul dintre puținii
oficieri rămași în viață din timpul graniței
militare. Duminea în 31 a lunii trecute
i-s'a făcut înmormântarea cu o pompă
dămnă de un bărbat ca dănsul. L'au pre-
trecut la mormânt, afară de prietini, —
între cari și soți de arme ai repausatului
— o mare mulțime de popor și inteligență
din jur. A vorbit preotul din loc I. Bunea,
scotând în relief meritele și virtuțile de-
cedatului, ér la mormânt Rever. Domn
vicar Macaveiță a rostit în numele „Asocia-
țiunii“ și a societăților din Făgăraș, un
bine simțit cuvânt de adio.

Las să urmeze, în liniamente generale,
șchița biografică a decedatului:

Născut în Vad (com. Făgăraș) la 7
Octomvrie 1827, și-a început școlă în co-
muna sa natală, continuând apoi în școlile
granițesce din Ohaba, unde prin diligența
sa de fier a atras atențiunea superiorilor,
astfel că după absolvarea acestei școle, a
fost luat în cancelaria companiei, de unde
a fost și înrolat. Prin purtarea sa esem-
plară și diligența fără păreche, și ca soldat

voce tremurătoare de bătrân. E bă-
trânul clisier, care privesce în sus
spre turn, își pune mâna la ochii
încordați de lăcrămare, dăr tot nu
pote zări nimic.

„Ce vrei? Aici sunt!“ răspunde
clopotarul, plecându-se pe ferestra
turnului. „Ce, nu mă veți?“

„Nu!“
„Nu-i vremea să tragem încă?
ce dăci?“

Amândoi își îndreptă ochii spre
stele. Mii de lumină privesc din înăl-
țimea lor în jos. De-asupra strălu-
cesce învâpăiatul „car“.

Clopotarul se cugetă puțin.
„Nu, încă nu. Voi vedé eu“...

* * *

Da, el își știe timpul, fără să
aibă lipsă de cés. Stelele Domnu-
lui îi spun când a sosit timpul.

Cerul și pământul și norii cei
deschiși, cari alunecă încet, și pădurea
cea întunecată de brați, care se
mişcă vijind în vale, murmu-
rul riuletului ascuns, toate acestea
ii sunt de mult cunoscute și de mult,

de mult dragi. O viață întregă
se légă de ele. Privirea sufletului
i-se pierde în zarea depărtată a tre-
cutului; cum s'a urcat el pentru
prima óră în clopotniță... Dămnă
sfinte, ce poviți de vreme n'a tre-
cut de-atunci... și totuși cât de re-
pede. Par' că se vede éráși copil
cu pletele-i blonde și ochi străluci-
tori, cum i-se jôcă vântul cu bogă-
ția lui de păr, dăr nu vântul, care
ridică jos colbul de pe stradă, ci
cu totul altul, care suflă sus în înăl-
țime. Jos în adăncime vede o mul-
țime de ómeni mărunți și coli-
bele i-se par așa de pitice, și pă-
durea i-se pare acuma așa de de-
parte, dăr șesulețul, în care zace
satul, i-se pare așa de mare, nemăr-
ginit de mare.

„Cât e de apropié“ zimbescă bă-
trânul clopotar arătând cu degetul
spre sat.

Așa și cu viața: câtă vreme e
tinăr omul, i-se pare așa de nesfir-
șită... dăr acum, mulțamită Domnu-
lui tot a trebuit să-i sosescă și lui
vremea să se odihnescă! Cu cinsté

și-a petrecut cursul vieții; mamă i a
fost pământul cel umed și cu voia
Domnului în curând se va odihni și
el în sinul lui.

* * *

Dăr vremea a sosit! Bătrânul
aruncă o privire spre stele, își des-
copere capul, își face sfânta cruce și
apucă funiile clopotelor...

O lovitură ascuțită de clopot
străbate vėzduhul... urmază a doua,
a treia, a patra... una după alta, și
prin năptea îmbrăcată în sərbătore
se revarsă într'o dulce armonie to-
nurile când line când ușore.

Clopotele au tăcut. Jos s'a in-
ceput slujba dumnezească. Anii tre-
cuți se mai cobora și bătrânul și re-
trăgându-se într'un colț lângă ușă,
asculta cu evlaviă serviciul învierii.
Acum însă a rămas de-asupra. O
greutate-i apasă tot corpul. Se lasă
jos pe o bancă și se dă pradă gân-
durilor. La ce se gândesc? Par'
că nici el nu știe.

De jos străbat în sus cântările
bisericesci... Bătrânul se cugetă și

se vede în biserică. Lângă altar ră-
sună glasul copiilor cântăreți. Pu-
ternic răsună și glasul bătrânului
preot, de mult răposatul slujitor al
Domnului; jur împrejur o mulțime
de fețe cunoscute, — acum cu toții
morți... Tot acolo se zăresce și fața
severă a tatălui său, lângă el fratele
său mai bătrân și și el plin de pu-
tere și sănătate și legănat în cele
mai fericite speranțe ale viitorului.

Și unde e această fericire? Gându-
rile bătrânului se întind ca o fășiă
de flacări și luminează toate unghi-
lețele trecutei sale vieți: suferințe
și griji și o nesfârșită muncă... La
stânga între femei stă rugându-se
aceea, cu care a purtat împreună
jugul vieții. A fost o femeie bună
și credincioasă, Dumnezeu s'o odih-
nescă. Dăr unde-i este privirea se-
nină și strălucitoare de odinioară?
unde e conștiința de sine și mân-
dria tinerei și frumoșei femei?... unde-i
este norocul? Un fiu li-a rămas și
lor, bucuria și speranța bătrânețelor,
dăr și pe el l'a răpus minciuna óme-
nilor!

și-a câștigat iubirea și protecțiunea marinarilor, de unde se explică, că din soldat de rând — ca partea cea mai mare din oficerii de pe timpul graniței militare — a avansat din tréptă în tréptă până la rangul de supralocotent, când după un serviciu de 20 ani, — destul de tinér încă — în urma unui morb contras tot acolo, și după-ce a luat parte activă la câte-va campanii, a fost silit să se retragă pe lângă o pensiă destul de modestă.

Deși cu puținele studii făcute în școlă, — carî de alt-cum erau de ajuns pe acele vremuri — își făcuse cariera, diligența de fier cu care-l înzestrăse natura nu l'a lăsat să rămână pe lângă acelea, ci l'a împins necontenit la largirea cunoștințelor. Dorul și silința lui de a-se cultiva și așa înmulți cunoștințele, se reoglindează mai ales în împrejurarea, că tot-déuna căuta să-și aibă cuartirul cu un camarad ieșit din academiă, cu care apoi în timpul liber, în loc de a petrece în aerul infect al cafenelelor Vienei, asculta prelegerile renumiților profesori dela universitate, când la facultatea de drept, când la tehnică, când la medicină.

Dedat din tinerețe la activitate, păturs de o neștură iubire de neam manifestată atât ca soldat, cât mai mult după retragerea sa în pensiune, nici când nu a rămas în nelucrare. Nemărginita sa iubire de neam l'a ținut în continuă activitate, lucrând fără șgomot și fără de a aștepta laudele cuiva, combătând viciile încuibate în popor, ca luxul, alcoolismul, căruia i era un dușman neîmpăcat, premergând însuși cu exemplul și faptă reținându-se singur timp de peste 30 ani dela ori-ce beaură spirtuoasă, fumat etc.

Doritor să-și vadă némul în rândul popórelor culte, — pe carî avuse ocașiă a-le cunoște ca oficer — ridicat atât în privința culturală, cât și materialicesce, a jertfii partea cea mai mare a economiilor făcute din modesta sa pensiune aproape tuturor societăților, carî au de scop ridicarea nivelului cultural al némului românesc, precum și propășirea lui pe ori-ce teren. Căci cui alteia, decât nemărginitei sale iubiri de neam și dorului de a-l vedé odată fericit, se pôte mulțami, că „Asociațiunea pentru literatura și cultura pop. român“, „Societatea pentru crearea unui fond de teatru român“, Reuniunile femeilor române din Sibiu, Brașov, Blași, și Făgăraș, „Societatea de diletanți Progresul din Făgăraș“, Reuniunea învățătorilor din vicariat, Societatea de lectură „Inocențiu M. Clain“ și societatea pedagogilor din Blași, apoi reuniunea pompierilor și cea pentru înfrumșetarea orașului tot de-acolo, îl pot numéra printre primii lor fundatori.

Nici o întreprindere, fiă pe teren cultural-literar, fiă pe teren economic, nu a rămas ca din cât l'au iertat modestele

sale mijloce, să nu-i dea tot ajutorul posibil.

Nu și-a uitat decedatul nici de comuna sa natală, făcând: bisericeii și școlii 3 oferte în suma aproape de 600 coróne, din carî s'a pus baza la trei fonduri bisericesci-școlare. A fost mai mulți ani cas-sarul Eforiei bisericesci-școlare, purtând socotelile fără nici o plată, mai ales pe timpul edificării bisericeii, căci mare parte tot decedatului e de a-se mulțami, că o o așa biserică pompóasă împodobesce comuna fruntașe Vad, fiind atunci ales președinte onorar al Eforiei. Vre-o 15 ani neîntrerupt a fost membru în comisiunea municipală a acestui comitat.

Trăind retras în timpul din urmă, modest și cumpătat în tóte, lucrând în liniște cu adevărată iubire cătră némul său, nici când nu a vėnat după gloriă și mărire, nici când nu i-a plăcut să se facă larmă în jurul numelui său, ca astfel să fiă cunoscut în cercuri mai largi; nu vor rămână însă necunoscută activitatea și meritele decedatului pentru viitoare generații, căci analele „Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român“, a „Societății pentru crearea unui fond de teatru român“, precum și a celorlalte societăți, vorbesc destul de elocuent despre jertfele aduse de membrul lor fundator, dându-i locul ce-i compete în istoria culturală a némului din care a eșit și făcut parte.

Asociațiunea, înștiințată despre trecerea din viață a membrului ei fundator, a adresat familiei următoarea telegramă de condolență:

„Esprimând în numele comitetului Asociațiunii regrete pentru trecerea din viață a supralocotentului George Boeri, marinosului fundator și binefăcător al tinereții române — ne asociem doliului familiar. — Dr. Pușcariu, vice-președinte“.

Étă o demnă aprețiere a faptelor, ce să légă de numele George Boeri.

Imparțialul.

Reuniunea învățătorilor români

dela școlile populare confesionale ortodoxe din protopopiatele aradane I—VII.

Concurs literar.

Din impulsul nobil și generos al Magnificenței Sale Domnului Ștefan Antonescu, cavaler al ordului Francisc Iosif, președinte de sedria orfanală, comit. în pensiune, deputat sinodal, asesor consistorial și membru fundator al reuniunii noastre învățătoresci etc., adunarea generală ordinară dela 1 (13) Iulie 1900 a înucuiotat, ér comitetul central al reuniunii a decis în ședința ordinară dela 1 (14) Martie 1901 a se escrie premiul de 50 de coróne valută de aur pentru cea mai bună lucrare de legumărit și pomărit practic.

Subsemnați aducând această la cunoștința tuturor celor competenți, ne permitem a espune în cele următoare modalități

ce au să fie observate intru elaborarea sus-amintitului operat.

1) Operatul are să fie o scriere populară despre legumărit și pomărit și să ocupe cel mult 4 cóle tipărite octav.

2) Conținutul să fie scris în limba ușor și să constea din două părți:

Partea primă să tracteze despre legumărit, cu deosebită privire la acele soiuri de legume, ce sunt mai avantajioase pentru folosul și traiul săténului român. Este de dorit a-se spune modurile cum să se facă pregătirile necesare pentru sădirea și ulterioara dezvoltare a legumelor. Să se arate morburile ce pot obveni între legume și mijlocele de vindecare. Să se espună folosul ce l'ar avé poporul nostru din legumărit, decât i-ar succede să ocupe densusul cu legumele sale piețele din apropiere.

Partea a doua să tracteze despre cultivarea tuturor pomilor din patria noastră. Aici să se vorbescă cu deplină conștiință de cauză despre sădirea, altoirea, cultivarea și folosul pomilor, apoi despre diferitele morburî obveniende și despre stăpîrile lor, despre acele speții de pome, carî pe la noi s'au preste tot au mai mare trecere, conform calității și a timpului lor de cocere. Prin compararea pomiculturii raționale cu cea practisată astăzi, să se arate folosul esportului de pomi, considerând ori ce spese de cultivare.

3) Terminul de concurs îl fixăm pe ziua de 1 August st. n. 1901 și rugăm pe toți cei chemați, a-și trimite operatele scrise cu mâna proprie, dér fără subscriere, la subsemnatul președinte al reuniunii în Arad, strada „Uj-Terem“ nr. 6, pe lângă o cuvertă sigilată, care să cuprindă în sine însuși numele autorului cu subscrierea proprie, dér pe coverta să fie scris un text ca motto, ce să se efile și în fruntea manuscriptului respectiv.

Din ședința ordinară a comitetului central ținută în 1 (14) Martie 1901 în sala cea mica a seminarului diecesan.

Arad, la 5 Aprilie 1901.

Prof. Teodor Ceontea, Iosif Tisu,
președinte. secret. I.

Concertul societății române de cântări și musică din Caransebeș.

Caransebeș, 10 Aprilie.

In Caransebeș tóte se mișcă pentru a face pregătirile pentru concertul, ce în fiă-care an îl dá societatea de cântări la Dumineca Tomii în onórea deputaților sinodali, carî din cele mai îndepărtate locuri vin, ca în numele poporului drept credincios, să se convingă despre mersul afacerilor bisericesci, școlare și fundationale și să dea direcțiune pentru viitor.

Caransebeșul la astfel de ocasiuni tot-déuna a fost consciu de datorința sa și prin tóte mijlocele a căutat, ca iubiiții noștri deputați sinodali, pe lângă munca încordată, să afle și momente de distracțiă, să aibă ocașiune a cunoște mai de-aprópe societatea din Caransebeș și jur.

Și decât până acum Societatea de cântări a sciut să-și implinescă această da-

torință, cu deosebită bucuriă trebuie să constatăm, că în anul acesta va fi neîntrecută, căci deși cu multă ostենă, dér i-a succes comitetului a câștiga pe 2 artiște române cunoscute, pe d-șorele Mariți și Anița Onițiu, ficele d-lui jude de tribunal Alexă Onițiu din Seghedin, carî au avut amabilitatea a promise, că și în anul acesta ne vor delecta. Fiă-care iubitor de musică trebuie să simtă deosebită plăcere la auđul acestei sciri, fiind d-șorele Onițiu de mult cunoscute publicului român din tóte părțile ca artiște dibace. Și decât Societatea noastră de cântări nu cruță nici o jertfă pentru a procura publicului românesc o di de adevărată bucuriă și veselie, este datorința noastră a tuturor să ne arătăm recunoscători, și cu toții să participăm, pentru-ca Societatea și pe viitor să aibă îndemnul a lucra cu zel pentru dezvoltarea cântării românesci.

Mai amintesc, că în anul viitor Societatea va serba iubileul său de 25 de ani, cu care ocașiune se va sănți și stégul Societății de cântări; să căutăm deci cu toții a o sprijini în cele materiale cu atât mai vėrtos, că arajarea unui concert, cum este proiectat cel din anul acesta, este încopciată cu mari spese, de carî Societatea nu prea dispune.

V.

Nou abonament

la

Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Aprilie st. v. 1901

se deschide nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii fóiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 24 coróne; pe șese luni 12 coróne; pe trei luni 6 coróne; pe o lună 2 coróne.

Abonamente numai la numărul poporal de Dumineca:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 4 coróne; pe șese luni 2 coróne.

Abonarea se pôte face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea.

Literatură.

Introducere în contabilitate și contabilitatea în partidă simplă, de I. C. Panfu. O carte bună pentru a învăța cu ușurință contabilitatea. Pagini I—VIII + 213. Prețul 2 cor. (+ 20 b. p.)

Mai încolo stă bogatul cămătar al satului închinându-se adénc până la pământ. Îi curg mătăniile și crucile, pentru-ca printr'o fățarnică rugăciune se usce lacrimile orfanilor, și cum a mințit pe ómeni, așa minte acum pe Dumneđu.

Inima-i clocotesce bėtránului clopotar; încruntate privesc icónele de pe părăți la miseria și minciuna ómenescă... dér tóte acestea s'au treout deja de mult, de mult. Acum tótă lumea bėtránului e înălțimea întunecóasă a turnului, unde urlă glasul rėtăcit al vėntului. „Dumneđu e judecător drept; în mâna lui e rėsbunarea!“ murmură bėtránul și domol se scurg lacrămile pe fața brăzdată a clopotarului.

* * *

„Nea Mihai! dór nu te-a cuprins somnul?“ se aude un glas de jos.

„Cine strigă?“ întrebă bėtránul sărind repede în sus. „Dómnesfinte, în adevér să fi ațipit? Nici când nu mi-s'a mai întemplat o așa rușine!“...

Sprinten, c'o mână obiicnuită prinde funia, și aruncă încă o privire în jos, unde se grămădesce mulțimea țeranilor, ca un mușinoi de furnic... „Christos a inviat din morți!“ rėsună de jos până la urechile bėtránului. Înșufletitor rėsună religiosul strigăt în inima lui... luminile i-se par că ard mai strălucitor, țeranii par' că se mișcă mai vioi... Clopotele sună tot mai puternic și ecoul lor se revarsă într'o splendidă musică sėrbătórescă...

* * *

Nici când bėtránul clopotar nu și-a tras clopotele atât de minunat. Inima lui, străbătută de duhul însufletirii, par'că a însufletit viața și recelui metal, care varsă un amestec de acorduri plângetőre și apoi vesele. Spre cer se ridică tonurile cele vii, în înălțime spre strălucitórele stele...! Acestea ard cu mai multă putere, în timp ce tonurile din clopotniță se revarsă neincetat în unde tot mai intensive, făcând vėzduhul să rėsuné în acorduri de iubire, bu-

curiă și fericire... Infundat se descarcă basul cel adénc succumbând cântarea de bucuriă: „Christos a inviat!“ In glas de tenor îi rėspund cele două clopote mai mic: „Christos a inviat!“

Chiar și învechita clopotniță pare a simți bucuria ómenilor, și până și vėntul care atinge ușor fața clopotarului, și tóte, tóte pe rând întonează în estas: „Christos a inviat!“

Îmbėtránita-i inimă își uită durerile, o viață plină de grijă și amar... A uitat bėtránul clopotar, că viața lui și speranțele-i de fericire n'au fost decât un vis deșert, că e singur pe lumea acésta... El aude acordurile, carî cântând și suspinând în același timp, se ridică prin spațiul întunecat spre cerul sémėnat cu stele și se cobóră éráși spre pământul amarurilor... se vede încunjurat de fii și nepoți, le aude vocea ridetőre... glasul tuturor, mari și mici se contopesc într'un armonic cor de bucuriă și fericire, de carî îndelungata-i viață nici când nu l'a împărta-

șit... Bėtránul întinde încă funia clopotelor; lacrimi i-se scurg prin brazdele feței, puternic îi bate inima în estasul său de fericire...

* * *

Uimiți stau jos ómenii și povestesc: atât de minunat și pėtrunđitor bėtránul n'a tras încă niciodată clopotele...

Dintr'odată se poticnesce clopotul cel mare într'o lovitură ruptă—și apoi tace. Clopotele cele mic se opresc într'un țipet ascuțit, ca și când ar voi să asculte glasul puternicului lor frate, care vibrează încă tremurând, și apoi amórtesc domol într'un murmur jalnic și prelungit...

Sdrobit cade bėtránul pe bancă și două picături de lacrimi, ultimele picături alunecă încet, tot mai încet pe obraji îngălbeniți și reci.....

Drum bun! Bėtránul clopotar și-a tras pentru veciniciă clopotele...

Trad. de n. s.

NECROLOG. Subscrișii cu inima înfrântă de durere anunță tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților, cumcă mult iubitul tată, moș, sooru și cuseru **Alexandru P. Romonțianu**, preot gr. cat. în Turda-vechiă, după un morb greu împărțit cu Sfintele sacramente ale muribunților și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului în 11 a. l. c. la 1/2 1 oră p. m. în etate de 69 ani și 42 ani a preoției sale. Rămășițele pământesci ale neuitatului defunct se vor așeza spre eternă odihnă Sâmbătă în 13 Aprilie st. n. la 2 ore p. m. în cimitierul Sântei biserici gr. cat. locale. Fie-i țărina ușoară și memoria neuitată!

Turda-vechiă, la 11 Aprilie 1901. Romulus Ramonțianu preot gr. cat. în Mărgău. Remus G. R. Ramonțianu, farmacist în Făgăraș ca fiu. Georgina Ramonțianu născ. Crișianu ca noră. Enea, Zoia, Coriolan și Sabina nepoți și nepoțe. Văd. Elena Cornoșiu născ. Csányi ca cuseră.

Un Român — proroc în oazele Saharei.

Medicul român **Dr. Alecsandru Popovici** dela băile Herculane din Bănat, a întreprins o călătorie de studii prin oazele Sahariei. La 22 Martie n. a. c. s'a aflat în o oază din Sahara, numită Biscra, de unde a trimis o scrisoare mai lungă, din care estragem următoarele:

La pôlele munților Bu-Rezal, care înconjură o parte a pustiului Saharei — așa-și începe scrisoarea d-l Popovici — trăiesc un anumit **Ali Mustafa**. Locuința lui e într'o gaură a unei stânci, de pe care se pot vedea palmii oazelor și marea de nisip a șesurilor întinse. Ali Mustafa, care e un venetic în părțile acelea, e privit din partea tuturor semințiilor arabe ale ținutului ca un proroc și sfătuitor și e în mare cinste înaintea lor. Străinilor el nu se arată și foarte rar i-se dă vre-unuia privilegiu, ca să-l vadă și să vorbească cu el. Dela vre-o câțiva Arabi am aflat, că Ali înainte de trei ani a prorocit, într'un chip foarte curios, războiul african dintre Englesii și Burii și că Arabii nu se arată osteniți în a-i răstălmăci prorociile și spiritul său — căci el își îmbracă prorociile în vestminte poetice și le predă într'un mod unic în felul său, ba Ali e admirat foarte mult și pentru cunoștințele doftoricesc, pe care le posedă. Fiind-că la diferite seminții arabe am făcut experiențe foarte prețioase asupra metodelor lor de cură, mi-am propus să-l cercetez și să fac cunoștința și a vestitului profet, ceea-ce mi-a și reușit, mulțumită întrepunerii binevoitului cabil din Dschebel-Tuggurt, care m'a trimis la Ali cu nisca Arabi, ce-l cunoscău bine.

Arabii m'au condus la peșteră și la intrarea ei, pe o pajiște de erbă și cu piciorile încrucișate ca Turcii, am văzut pe un om foarte bătrân, cu o barbă lungă și albă, pe cap cu un turban alb, și având pe umeri un burnus de color albă. După ce i-am fost prezentat după obiceiul oriental, m'a privit plin de neîncredere și m'a întrebat de umbrelile mele.

I-am răspuns, că am venit aici din Europa, pentru-ca să învăț a cunoșce diferitele mijloce de vindecare și folosirea lor. Și deore-ce știința și păcăniile lui pe tărâmul acesta imi prindeau foarte bine, l'am rugat în numele omenimei suferitoare, ca să mă ajutore în cercetările mele. M'a întrebat, că din care țară-s. I-am răspuns, că dintr'o țară, pe care dânsul de bună seamă nu o va cunoșce, — din Ungaria.

Când a auzit, căs din Ungaria și încă Român din Bănat, acesta l'a mișcat adânc și dintr'odată s'a îndreptat și pironindu-și ochii obli în ai mei, m'a privit plin de emoție așa, că și eu am fost cuprins de admirația lui. Mi-a zis: „Așa, așa, tu ești bănățen din țera unghurică, și tu ești de credința, că eu nu așa cunoșce țera aceea?”

„Ai vr'un pașaport?” După-ce i-am răspuns că da, a adăus: „Arată-mi-l”. Cam cu frică, dăr totuși l'am dat. El l'a luat cu mâna, care-i tremura, și pe cei trei Arabi,

carl m'au condus, după-ce le-a mulțumit, i-a trimis mai departe. Ei s'au dus cât s'au dus și s'au așezat sub un palm. Acum des-făcū pașaportul, ceti cuprinsul și sărutând literile, a strins cărticica la inimă. După aceea mi-a redat pașaportul și după-ce m'a îmbrățișat, mi-a făcut semn să șed lângă el, ceea-ce și făcui.

Fiind-că eram nedumerit, că ore înțeles'a cuprinsul pașaportului și că de ce l'a sărutat și și-l'a dus la piept cu o voce tremurătoare, mi-a răspuns, spre cea mai mare a mea surprindere, că „țera ta e și țera mea, ceea-ce aici în Sahara e o taină și ceea-ce trebuie să și rămână taină, căci aici nu pot să mă dau decât ca Arab. Istoria mea ți-o voi spune mai târziu, acum vreau să-ți spun puținele doftorii, pe care le știu”.

Acésta o și făcū și-mi dădū dovedī, că e un bun cunosător al plantelor și un doftor cu multe experiențe.

La sfârșit — și după stăruitoare rugă-miși din parte-mi — mi-a povestit istoria vieții lui, pe care o public într'o fôie din patriă, cu gândul, că se vor afla rudeni de-ale profetului arab, pôte chiar în Oravița.

„Istoria mea e foarte scurtă”, începū el să spună. „M'am născut într'un orașel din Bănat, în Oravița la anul 1797. Acolo am trăit până când am fost de 31 ani. Mă indeletniceam cu zugrăvitul. Vrând să mă însor, tată-meu nu s'a învoit. Năcăjit, într'o bună dimineață mi-am părăsit locul născerei, fără să dăc cătră nimenea nimic și prin păduri m'am dus până la *Mehadia*; acolo am zăgrăvit doi sfinți pe sâma bisericeii, mi-am scobit numele în o lespede dela intrarea așa numitei peștera hoților și anume: *Iacob Turcu, zugrav din Oravița, 1828*. După aceea am părăsit *Mehadia* și peste munți am trecut în țera românească, în orașul Tergu-Jiului. Orașul acesta, precum și ținutul lui, era ocupat de trupele turcesc. Făcând cunoștință cu vre-o câțiva ofițeri, am intrat în armata turcescă și m'am dus cu ea la Constantinopol. De aici am mers în mai multe războaie, am căpătat rangul de pașă, am trecut la legea musulmanilor, m'am însurat, am avut doi copii, cari împreună cu mama lor au murit în Tripolis. După aceea am venit în pusta Saharei luându-mi rămas bun dela miliția, fiind și așa bătrân. Aici în apropiere, la pôlele lui Dschebel Krusbet, am descoperit o scaldă romană, care aici e cunoscută sub numirea arabă de *El Hammam* și sub cea latină de *Aquae Herculis*. Fiind-că de când pribegisem prin Asia și prin Africa n'am mai auzit nimic nict despre țera, nict despre familia mea, asemănarea numelui scaldei de aici cu al celei din care mai pe urmă am vădūt'o în țera unghurică, m'a mișcat de așa, încât să mă așez aici, unde m'ai găsit tu. Acum scii tôte!” încheie el în mod sârbătoresc după cum e obiceiul oriental. „Sorele începe să asfințescă. Ține'n minte, ce ți-am spus și să umbli'n pace”.

A dat apoi semn, lovind în palmi, și cei trei însoțitori ai mei au sosit. I-a sfătuit pe toți să-mi spună tot ce știu despre trecutul și tainele vechiului oraș Biscra, m'a îmbrățișat și, spre uimirea Arabilor, și-a luat turbanul de pe cap și în limba mea a strigat un sârbătoresc: „*Trăiescă Impăratul! Trăiescă Românii! Trăiescă Bănatul!*” Din ochi lacrimi mari i-se rostogoliră pe fața-i încrețită și i-se perdură în barba cea stufoasă și mai albă ca laptele.

Din istoria ouălor roșii.

Obiceiul ouălor roșii la Paști este de origine foarte veche, păgână.

Romanii țineau în Aprilie sârbătorea oului în cinstea lui Castor și Pollux despre, care se credea, că au eșit la viață din ou de lebedă numită Leda. Sârbătorea acésta a luat'o bucurios preoțimea romană, fiind-că tocmai pe acest timp găinile sunt abundante în ouș și astfel zeciuiala se putea estinde și asupra oușlor.

Dăr oul a jucat ore-care rol deja în istoria cea mai veche a nămului omenesc.

La Hinduși se credea, de pildă, că din ou a eșit ființa cea mai înaltă. După tradiția oul s'a crepat în două, din virful lui s'a făcut cerul, din fund pământul și din conținutul său omul. Oul, ca simbol, însemnă renașcerea din mörte, viață nouă în viitorul misterios. Este dăr ușor de înțeles cum a devenit oul în epoca creștinismului simbolul învierii și de ce și așl la Paști, el umbli din mână în mână.

Vechii Egipteni mâncău oul cu sentimentul de mörte în sârbătorea acelu deu care a pronunțat sentința ultimă a judecătorului morții, ér o parte a lumii creștine a mâncat oul la Paști din recunoștință față de Dumnezeu pentru învierea Mântuitorului.

Obiceiul de a-se împărți la Paști ouș ca dar, nu este numai în lumea creștină. În Persia s'a obiceiuit împărțirea de ouș roșii la anul nou. Obiceiul acesta era popular și în biserica romană și răsăritenă. În Italia părinții ascund oușle de Paști în cuiburi făcute din mușchiu, le ascund apoi prin grădini sau prin case și băeții, la un semn dat, merg să le caute. În Germania micii copii sunt trimiși să vadă oușle, ce le-au depus găinile, și de obicei ei află în loc de găină câte-un iepure umplut. Și acésta este o tradiția de Paști.

Oușle se văpsesc cu color deosebite: roșii, galbene, albastre. La Unguri sunt cunoscute mai ales oușle roșii, la Șerbi roșii-galbene, la Ruteni galbene și verșii, la Români roșii, galbene, vinete, mohorite închise.

Mai de mult nu se dădeu la Paști decât ouș albe. Obiceiul acesta eșistă și așl prin unele sate, ca de es. la Ungurii dintr'o comună a comitatului Arad. Numai cu timpul s'au văpsit cu roșu oușle, ca prin acésta să se arate și mai mult bucuria creștinilor, că au venit Pașcele.

POVEȘTE.

Impachetarea ouălor. O casă mare din Auglia, care se ocupă în special cu importul de ouș prospete, a dispus ca expeditorii săi din Hamburg să-i trimită oușle împachetate numai în țărițe de grâu, căci în acest embalagiu sosesc în stare mult mai bună. Într'adevăr, cercetări serioșe au dovedit, că oușle aședate în lădi uscate și împachetate cu țărițe de lemn, sunt în ori-ce cas preferabile celor împachetate în pae, de unde obțin un miros neplăcut, sau în alte materiale minerale sau vegetale, care decă nu dau oușlor un gust neplăcut, totuși le strică înfățișarea prin necurățeniile cauzate de oușle sparte, ceea-ce la țărițe de lemn nu se întâmplă.

Stîrpirea furnicilor. De-odată cu sosirea căldurilor mai mari, încep a se arăta și furnicile într'un număr tot mai mare. Furnicile năvălesc pe timpul căldurilor mai mari nu numai asupra plantațiilor de arbori de pe marginea stradelor și a drumurilor, dăr și pe altăoile mai tinere din grădinile de pomi, cari sunt plantate în locul săpat, ci uneori se ivesc chiar și prin odăile de locuit. Pricina năvălirii pe arbori și altoi, este miera de rouă, ce o depune pe frunzele arborilor și pomilor așa numitul păduche de frunze.

Furnicile îndată-ce află unde-va miera de aceea, năvălesc acolo, și de-odată cu aceea nimicesc și alte insecte și omide, pe cari le pot prinde. Prin acésta lucrare a lor, ele devin în cât-va folositoare. Decă însă vedem, că năvălirea furnicilor pe pomi și plantații devine stricăcioasă, atunci le căutăm moșinôiele, și le împrăștiem, ér locul aceluora îl opărim cu apă fierbinte, sau aprindem foc pe acelea. Unii grădinari mai presară la rădăcinile pomilor

atacați de furnici și pulbere de var nestins sau cenușă de lemn cernută, sau apoi fac nisce inele din hârtia mai grôșă pe cari le ung cu păcură sau clei, ca să nu se mai pôtă sul pe aceea. De prin odăi, furnicile se pot stîrpi prin opărire, sau prin prinderea lor în spongii presărate cu zahăr, cari când sunt pline asemenea le opăresc.

Impotriva muscelor la vite.

Se recomandă ca leac bun pentru a scuti vitele de supărările, ce le pricinuesc muscele vara pe călduri, următoarele rețete: Fierbem frunze de nuc cu oțet, și cu zéma asta, firesce căldicică, ungem vita pe părțile unde mai ales se aședă muscele și o supără. Său: Luăm o parte acid de carbol (din farmacie) și 8 părți ulei de mac și le mestecăm bine. Cu acésta ungem vita pe locurile unde o supără mai rău muscile, și ea va avé pace de ele. Ungerea ori cu una ori cu alta din aceste lécuri, e bine să se facă în fiă-care dimineață, sau cel puțin la 2—3 zile odată.

Sentința de mörte a lui Isus.

Lângă orașelul italian *Caserta* se află o bisericuță. În bisericuța acésta s'a aflat o tablă comemorativă de mare preț. Pe tabla acésta se află sculptat în limba ebraică veche textul original al sentinței, ce s'a adus contra lui *Isus Christos*. Reuniunea de artele frumoșe parisiană, a trimis o comisiune pentru copierea textului, care este următorul:

„Sentința

pronunțată de *Pilat din Pont*, locțiitorul Galileii-de-jos, care sună așa, că

Isus din Nazaret

trebuie să sufere mörtea pe cruce. În al 17-lea an al domniei împăratului Tiberiu, ziua 25-a din luna Martie, în sfântul oraș *Ierusalim*, când *Anania* și *Caiafa* erau preoții și arhierii Domnului.

Pilat din Pont, locțiitorul Galileii-de-jos, ședând în scaunul lui *Paidon*, îl osendesc pe *Isus nazarieneanul* la mörte pe cruce între doi tâlhari, — fiind-că omeni distinși și cunoscuți de popor mărturisesc, că:

1. Isus e amăgitor,
2. Isus e ațitător,
3. Isus e adversarul legilor,
4. Isus se numesce pe sine, fals, fiul lui Dumnezeu,
5. Isus se numesce pe sine, fals, regele Israilului,
6. Isus cu ramură de palm în mână, însoțit de mare mulțime, a intrat în biserică.

Pilat din Pont poruncesce lui *Cornelius Quirinus*, primului centurion, ca să-l conducă la locul pierdării și interdice tuturor sâracilor și bogăților de a împedca mörtea lui Isus. Martorii, cari au subscris sentința adusă contra lui Isus, sunt următorii:

1. Daniil *Robani*, fariseu.
2. Ioan *Zarabatel*,
3. Rafael *Robani*,
4. *Caper*, cărturar.

Isus va fi condus din *Ierusalim* prin pörta *Sarena*.”

Se mai pôte ceti următorea observare:

„Fia-cărei națiuni s'a trimis câte-o tablă asemenea”.

Adevărul respicat

— ajunge chiar spândurat.

De multe-ori am gândit, de s'a putut întâmpla și una ca asta?

Ci-că un împărat dete de scire în tötă lumea, că fata lui a ajuns vârsta de măritat. Să se scie însă, că numai aceluia

Pravălia se deschide la 5 ore dimineața și se închide
la 10 ore — Duminica dela 5—12 a. m. și dela 6—9 seara.

Prețuri moderate.

SEMINTELE renumite

ale lui

MAUTHNER

au pe se-care seculul numirea:

Semința MAUTHNER.

Dacă se oferă semințele
fără numele **MAUTHNER**, sunt
a se respinge.

SEMINTE mai bune și cu deplină în-
credere pentru agronomi și grădinari
nu există, ca cele ce liferăza deja
de 27 de ani

EDMUND MAUTHNER

magazia de semința c. și reg. a curții
în Budapesta.

Cantorul și | **VII. Rottenbiler-utca 33**
magazinele | (Halta tramvaiului electric)

Localul | **VI. Andrăsi-ut 33.**
de vânzare | vis-à-vis de Opera reg.

Catalogul principal de 226 pag., la cerere
se trimite gratis. 6—10 (88)

BIRTAȘUL dela „Frunză verde“

din **Brașov** (Scheib)

Strada Căstel/b nr. 1,

oferă de vânzare

PORUMBÎ diferiți, de rasă nobilă.

La cerere se trimite Catalog și pre-
țurile.

1900 Paris, Medalia de aur.

JULIUS MÜLLER'S

successorul

Alfred Tartler

ca depositar general,

și

Fritz Hasenmayer,
Heinrich Petersberger,
Ernst Jekelius,

Cafeneaua Transvaal,
Bede Antal,
Rudolf Stingl,

ca depositari,

recomandă en. public din Brașov

Vinuri veritabile

naturale, curate, de calitate super.

a furnisorului curții l. și r.

Josef B. Teutsch

din Sighișoara.

Croitorie civilă și militară

în piața roselor (sub Bucium) nr. 15.

Praxa ce mi am câștigat în croială de mai mulți ani în străinătate, mă pune în plăcuta poziție de a putea executa solid și prompt orice comandă mi-s'ar face în branja croitoriei pe lângă condițiunile cele mai convenabile.

Mă recomand tot-odată D-lor ofiței în rezervă, că **lucrez și uniforme militare**, și **Tunică (Waffenrock)** pot preface în **atilă, și din chipiuri** de infanterie chipiuri de honveđi cu prețurile și cele mai moderate. Rugându-mă de o cercetare număroasă, sunt
cu toată stima:

Petru Pavel
croitor.

10--12 (72)

Antreprize de pompe funebre

E. Tutsek.

Brașov, Strada Porții Nr. 12.

(Lipit de depoul de ghețe al D-nului I. Săbădeanu.)

Recomandă Onor. public la casuri de morțe, aședământul său de înmormântare bogat asortat în cari toate obiectele, atât sortele mai de rënd, cât și cele mai fine, se pot căpăta **cu prețuri ieftine.**

Comisiune și **depou de sicriuri de metal** ce se pot închide hermetic, din prima fabrică din Viena.

Fabricarea propriă a tuturor **sicriurilor de lemn, de metal și imitațiuni de metal și de lemn de ștejaru.**

Depou de **cununi** pentru monumente și **plântici** cu prețurile cele mai moderate.

Representanță de monumente de **marmură**, care **funebre proprii cu 2 și cu 4 cai**, precum și un **car funebru** vênăt, pentru **copii**, precum și cioclii.

Comande întregi se execută **prompt și ieftin**, i au asupra-mi și **transporturi de morți în străinătate.**

La casuri de morțe a se adresa la

E. Tutsek.

Reparaturi și comande după măsură se primesc și efectuează prin un măestru dibaciu cu prompteță.

Comanda din afară de Brașov se efectuează prompt, însă numai **cu rambursă**; încălțăminte neconvenabile se primesc francat înapoi spre schimbare, eventual se înapoiază valoarea. — La comande din afară trebuie următoarele arătat: de ce preț? din ce piele? ce formă? ascuțit său rotund? în bețetz său simplu? cu talpă grosă său subțire. Ca măsură se poate trimite un papuc vechiu cu posta, ca: „Muștră fără valoare“ cu 5 cr. De ajuns este și arătarea numărului încălțăminte, care cumpărătorul de obicei procură din prăvălii de încălțăminte. Altecum poate ori și ce laic a lua măsura piciorului cu centimetrul, său cu o fâșie de hârtie, măsurând partea piciorului pe dinlăuntru dela mijlocul călcăiului până la vârful degetului cel mare, peste talpe și degete, peste glesne, peste călcăi și peste pulpe, trimițând această măsură prin epistolă se poate efectua comanda după dorință.

Marfă de desfacere efină! 1500 pentru diferite încălțăminte ne mai moderne se vinde cu 50% sub prețul cumpărat.

BANCA generală de asigurare mutuală „TRANSYLVANIA“

Fondată la anul 1868 în Sibiu. Fondată la anul 1868

Asigură în condițiunile cele mai avantajoase:

a) **contra daunelor de incendii și exploziune**, edificii de locuințe și de economie, magazine de mărfuri, mobile, îmbrăcăminte, rufe, **cară și vite** de tot soiul, **producte** de câmp și de recoltă.

Asigurare favorabilă în paușal în condiții avantajoase,

mai departe: **biserici, mănăstiri, edificii parohiale și edificii domeniiale, stabilimente de fabrici, mori etc.**

b) **Pe viața omului** în combinațiuni deosebit de favorabile, prin cari capitalele asigurate se pot folosi atât pentru asigurarea viitorului familiei (cas de mörte) cât și în cazul ajungerii unei etăți fixate a asiguratului. — Asemenea se pot încheia asigurări de zestre pentru copii, precum și rente viagere.

c) **Asigurări de spese de înmormântare** în 3 modalități diferite, pentru sume dela 50—400 corone, fără cercetare medicală. În cas de mörte sumele asigurate se solvesc imediat.

— Prospecte și formulare de oferte se dau gratuit. —

Informațiuni se dau și oferte se primesc la

Agentura principală a băncii de asigurare

„TRANSYLVANIA“

în Brașov, Strada Mihael Weiss nr. 24.

Agent principal: Heinrich Hermann. 2—50.(100)

Allein echter Balsam
des War Schutzengel-Apothekes
des
A. Thierry in Pregrada
bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Indispensabil și neîntrecut. Efect sigur.

Articol universal, Export în toate țările.

CHIEF-OFFICE 48. CRIXTON-ROAD. LONDON S. W.

Cele mai sigure, mai bune și totă lumea laudate și căutate mijloace de casă de vindecare sunt

Balsamul A. Thierry farmacist

un mijloc de vindecare neajuns pentru bóle de pept, plămâni, ficat, stomac, și alte interne. Intrebuințat pe din afară

Mijloc de vindecare miraculos.

veritabil numai cel provădit cu marea colóre verde **Nonnenschutzmarke** înregistrată în toate statele culturale, și cu capsula tipărită firma: **Allein echt.**

Producția anuală documentată 6 milioane de sticle.

12 sticle mici său 6 sticle dupe trimise franco cu posta 4 corone. — O sticlă cu prospect și însemnarea depourilor din toate țările lumii 1 coronă 20 bani.

— Trimiterea se face numai după primirea banilor. —

Alfia-Centifolia A. Thierry numită Alfia miraculosă

mult căutată, renumită pentru efectele ei vindecătoare. Face operațiuni de prisos!

Cu acesta salbă sau vindecat un caries învechit de 14 ani, declarat de incurabil, de curând și o bóia de rac învechit de 22 ani. Are efect antiseptic, alină durerile vindecă ranele de tot felul, înmăie, disolvă, trage din rană ori-ce corp strein — Un borcan costă 1 cor. 80 bani. — Se trimite numai după primirea banilor. La comande mai mari se dă mai ieftin. Se produce anual 1000.000 borcane.

Despre amecdouă mijlocele de vindecare se poate vedea o arhivă de atestate originale din toate țările lumii. — Atrag atențiunea a se feri de falsificate și a fi cu atențiune că borcanele se fie proveđute cu firma: **Apothekes zum Schutzengel des A. Thierry.** — Unde nu sunt depouri se nu se cumpere falsificate, ci se adreseze comănde direct la

Apotheker A. Thierry's Fabrik în Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

(Liferant des österr. k. k. taatsbeamten-V. erbandes.)

(Contractor of the War-Office and the Admiralty, London.)

i-a da-o de soția, care a sci să-i spună un lucru, care se nu-l credă.

Din totă lumea se grăbiră omenii, mai ales domnii cei mari, principii și miniștrii și alți omeni învățați și bogați, cari au rivnit după mâna fetei la curtea împăratului, ca să-i spună câte o minciună încornurată pe care se n'o credă. Ci el la tôte dicea: cred, cred!

— Să mergem și noi frații mei, duse un voinic de fecior, cătră doi frați ce-i aveau.

— Să mergem! duseră ei și plecară.

— Ce vă trebuie? îi întrebă împăratul când intrară în odaia lui.

— Am venit, răspuse cel mai mare, să-ți spun un lucru, pe care nu li-i crede.

— Să te aud!

— Eri a venit la noi în sat un om sfânt și te-a întreat, că măritatuți-ai fata ori ba, că el ți-ar trimite un pețitor din ceea lume.

— Cred, cred!

— Dér ție ce-ți trebuie? întrebă de al doilea.

— Și eu am venit după ce a venit și frate meu, duse:

— Să te aud dără!

— Aușind omul cel sfânt, că Maria Ta numai aceuia i vei da fata, care ți-ar sci spune un lucru, pe care se nu-l crești, mi-a răspuns că deore-ce împăratul vostru e atât de ușor la minte, că nu-i minciună pe care se nu o credă, fata lui până în vreme va împleti chică albă.

— Cred, cred! răspuse împăratul fără să se vadă pic de semn de mânia pe fața lui.

— Dără tu după ce ai venit? întrebă pe al treilea.

— Eu am venit, răspuse voinicul nostru, să-ți spun lucruri adevărate, ca să nu le crești, că domnii ți-or mințit destule și tôte le-ai creștut.

— Să te aud!

— Stăpânul meu mi-a dat în grijă o sută de oi..

— Cred, cred!

— Eu le mulg când imi place, și le tund, precum vrău...

— Cred, cred!

— Și el nimica nu-mi duse, ca și când n'ar fi oile ale lui...

— Cred, cred!

— Numai un măgar ce merge în fruntea lor, sbiară din când în când a plôie.

— Cred, cred!

— Eu, ca și el să tacă, îl lovesc cu cârja în cap.

— Cred, cred!

— Si bietul măgar, căruia când îl lovesc îi duse: „măgar prost“, se uită la mine, mai mult supărat decât mâniaș și numai că nu-mi scie răspunde: Eu sunt măgar prost, tu însă ești măgar mai prost, ér el, stăpânul têu, e măgarul cel mai prost.

— Cred, cred!

— Sciu că până aci mi-le crești, dér te rog Maria Ta, se mă ascuți până în sfârșit, că ce-ți voiți spune acum mare lucru de-mi ve-ți crede.

— Să te aud dără!

— Maria Ta, ca stăpânul țerii, lași țera și omenii ei în grija miniștrilor și n'a slujbașilor acestora.

— Așa-i, așa-i!

— Aceștia, de trebuie, de nu trebuie, pentru câte nimicuri tôte pun pe bieții omeni atâtea biruri, că în cele din urmă ei nu lucră pentru alta, decât ca să potă plăti dările cele multe, din cari ei și țera nici un folos nu au.

— Cred, cred!

— Și Maria Ta, deși sci prea bine de păcătoșia asta a lor, nu le dăci nici un cuvânt...

— Așa-i, așa-i!

— Numai cei pe cari poporul din simul lor îi au de povățuitori și îndreptători, vâdând carul atât de tare încarcat, încât în loc să fiă cine să-l tragă se va răsturna, încep a striga, că nu-i bine, și că de a fi tot așa, a fi chiar rău.

— Pôte, pôte!

— Sfetnicii Măriei Tale însă pe aceștia pentru-că îndrăsnec a striga când țera și poporul a ajuns la marginea prăpastiei, îi pedepsesc în cel mai neomenesc mod și ca adaus le mai duse și nemernici neputincioși.

— Să pôte, să pôte!

— Ei, neîndreptățiți, mai mult compătitori decât răbunători, cu lucrări de durere pentru sôrtea țerii, care a ajuns pe mâinile unor omeni atât de nevrednici, se uită la sbirii, ce-i sbicuesc și drept protest numai atâtea le răspund: „Voi ne duse: nemernic neputincioși, când tocmai voi sunteți mai nemernici și mai neputin-

cioși, ér cel ce v'a ridicat peste noi, e cel mai mare neputincios.

— Minți moșcule, îi duse împăratul de mâniaș ce era, roșind ca racul cel de pe jar; asta nu o cred.

Dacă n'o crești fata-i a mea.

*

Încă în ziua aceea voinicul nostru pentru „crima“ ce a făcut-o, fû osândit la môrte, și dus la locul de perzaniă i-se puse ghițul întocmai ca celui mai de nimic făcător de rele.

Antoniu Popp.

NĂCAZUL.

(Legendă din popor)

Pe vremea când Dumneșu și cu Sf. Petru călătoriau pe pământ și ascultau cu dragoste și cu milă păsurile făptuitorilor lui, când vedea vremilor celor bune n'ajunsesse măcar nici pe la sfertul ei — s'au întâlnit în drum cu Năcazul care ședea mai la o margine și se bocea amaric de par'că ți-se rupea inima de jale aușindu-l.

— De ce plângi și te vâicăresci așa? l'a întreat sfântul Dumneșu.

— „Cum să nu plâng, Dómne“ a duse Năcazul mai ostiindu-și arțagul dela inimă, căci tuturor făpturilor tale le-ai dat câte un rost în lumea asta, numai pe mine m'ai lăsat să rătăcesc așa uitat și necăjit fără chip de a sci unde să-mi pun și eu capul“.

A ascultat Dumneșu cât a ascultat jălania Năcazului, dér par'că tot nu-i venea bine, când se gândea, că trebuie să-l dea cui-va; c'apoi dór nu degăba îl lăsase Dumneșu să fiă a nimérui. Mai târziu, ce s'a sfătuit Dumneșu și cu Sf. Petru, — să dea năcazul să fiă a pietrilor — dér cum ajunse Năcazul lângă pietrii, pietriile s'au și făcut în mii de fărâme.

— Să-l dăm atuncea lemnelor ăstora de lângă noi“ duse Sf. Petru, însă cum ajunse Năcazul de lemne, lemnele tôte s'au prefăcut în mii de țendări, de nu le mai sciai nici urma. Tocmai atuncea trecea pe drum un om cu carul cu boi.

— Dómne, să mai facem o cercare, să dăm năcazul omului ăstuia care trece acum pe lângă noi“, duse Sf. Petru. Cum duse așa se și făcu. Năcazul s'a dus la om, s'a împrietinit cu densus, și de-atuncea și până în ziua de azi, năcazul e cel mai bun prietin al nostru, de care n'am scăpat și n'om scăpa nici-odată.

(„Alb.“) N. Teodorescu.

MULTE ȘI DE TÔTE.

Trei ouă cu 300 livre.

Un principe străin, care nu fusese nici-odată în Franția, dér aușise și cetise foarte mult despre ea și doritor de a o și vedé, își puse tôte în rânduială și plecă. Principele își luase din destul tot ce credea, că-i va fi de lipsă pe drum, numai merinde mai puținică, căci de, nu era un simplu drumar să-și ia bățul, traista și o pâne c'o cêpă în ea. Fómnea însă nu scie de frică și gura nu te întrebă de ai ori de n'ai, ei trebuie să-i dai. Așa o păți și principele din poveste.

Întemplantarea însă adusese cu sine, ca fómnea să-l apuce tocmai pe o câmpie îndelungată, unde mult trebuia să o întinđi la drum până să dai de vre-un sat, ér gura îi cerea tocmai când n'avea ce-i da. Os-tenit și flămând ca vai de el, principele ajunse într'un sat sêrăcicios și trase la o crăsmă, unde ceru ceva de mâncare. Aci nu i-se putu servi nimic alt-ceva, decât numai 3 ouă ferte. Au fost bune și acestea.

Dér acum să vedem cu plata cum stăm. Crășmarul din poveste îi ceru principelui la plecare nici mai mult, nici mai puțin decât numai 300 livre (lei). Principele întrebă mirat, cum de sunt așa de scumpe oușle în acel sat, ori pôte că se află prea rar. Crășmarul dădu din umeri și rise spunându-i: „Nu, Domnule, oușle nu sunt nici așa scumpe și nici așa rare la noi, dér tot ce e scump și tare rar la noi e, să vedem domni așa mari“. Principele încă rise, plăti și plecă. Asta încă a fost bună.

Regele de pe atunci al Franciei află despre întemplantarea acesta chiar din spusa principelui. Mai întâiu rise și el una bună, după aceea duse principelui la plecare: „Dacă cumva te vei mai abate pe la cinstitul crășmar cu pricina, vei observa, că totuși în împărăția mea domnesce dreptatea“. În adevăr așa a și fost: principele, când s'a înapoiat pe la crășma din poveste, a aflat pôrta și ferestrite ei ziduite. Asta încă a fost bună. — I. D.

*

Urmările pustitiei paserilor.

Naturalistul Adrian Levant publică în „Revista științifică“ din Paris un articol interesant din lumea paserilor. El duse, că în fiă-care an primăvara se pustiesc cam 1500 cuiburi de paseri în jurul câte unui oraș și sat. Acesta însămnă pustierea a cel puțin 6000 de paseri, cari ar fi trebuit să nimicescă 6 milioane insecte stricăcioșe.

În 1860 s'a predat un pachet din Baden la Wales, care consta din 600 colivii, conținând diferite paseri, ce nimicesc insectele. Ađi ar fi imposibil a-se trimite atâtea aripate, fiind-că ele au scăduț mult în număr. Ele sunt tot mai rare în păduri și câmpuri și lipsa lor e foarte simțită în tôte privințele. S'a calculat, că sunt paseri, cari pustiesc în decursul verii 200,000 insecte, altele sunt în stare a nimici într'o singură ăi 600 insecte. O pasere de acetea scutesce într'o ăi 3200 spice de grâu și 1150 ciocchini de strugur. În Herault nimicirea paserilor a păgubit pe producenții de vinuri cu 100,000 hectolitri.

Calendarul săptămânei.

MARTIE (1901) are 31 zile. GERMENAR.

Table with 3 columns: Zilele, Călend. Iul. v., Călend. Greg. Rows include Dum. 11 + S. Paști Mar. E., Lun. 2 + Pasci Titu, Marți 3 Cuv. Nicita, etc.

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 12 Aprilie 1901.

Table with 3 columns: Măsura seu greutatea, Calitatea, Valuta în Kor. și fl. Rows include 1 H. L. Grâu cel mai frumos, Grâu mijlociu, etc.

Cursul la bursa din Viena.

Din 12 Aprilie. n. 1901.

Table with 2 columns: Instrumente financiare, Valori. Rows include Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%, etc.

Table with 2 columns: Location, Valori. Rows include London vista, Paris vista, Rente de corone austr. 4%, etc.

Cursul pieței Brașov.

Din 9 Aprilie. 1901.

Table with 3 columns: Instrumente financiare, Valori, Valori. Rows include Banca rom. Cump. 18.76 Vând. 18.81, Argint român. Cump. 18.60 Vând. 18.40, etc.

Bursa de București

din 11 Aprilie 1901.

Table with 4 columns: Valori, Do. bătă, Scad. cup., Cu bani gata. Rows include Renta amortisabilă, Banca Rom. ult. div. fr. 12.81, Banca Națion. ult. div. 88., etc.

Scompturi.

Table with 3 columns: Banca, Valori, Valori. Rows include Banca naț. a Rom. 8%, Avansuri pe efecte 9%, Casa de depunerii 12%, etc.

Cursul losurilor private

din 11 Aprilie 1901.

Table with 3 columns: Instrumente financiare, cump., vinde. Rows include Basilica, Credit, Clary 40 fl. m., etc.

Tergul de rimători din Steinbruch.

Starea rimătorilor a fost la 9 Aprilie n. de 47,486 capete, la 10 Aprilie n. au intrat 360 capete și au eșit 154 capete rămânând la 11 Aprilie n. un număr de 47,692 capete.

Se notéză marfa unгурescă: veche grea dela 83-90 fil. tînără grea dela 96-98 fil., de mijloc dela 92-94 fil., ușoră dela 88-90 fil. — Sêrbescă: grea 91-93 fil., de mijloc 90-92 fil., ușoră 88-90 fil. kilogramul.

Domnii abonenți, cari încă nu și-au reînnoit abonamentul, să binevoiescă a-l reînnoi neamănat, ca să nu li-se întrerupă regulata espedare a ăiarului.

Administrațiunea

„Gazetei Transilvaniei“

Proprietar: Dr. Aurel Mureștanu. Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Escompt de polițe cu cele mai favorabile condiții.

Incasso de ori și ce fel de Rimesse, Cheques și asigneții.

Cumpărare și vânzare de monede Efecte și devise.

Cuponele se rescumpără fără provision.

Câștigul principal 1.000,000 Coróne.

LOSURÍ DE CLASSĂ

se capătă la

Brașov MIHALOVITS & NUSSBÄCHER Brașov.

Misa pentru clasa primă e: { coróne 12.- 6. 3.- 1.50 } Porto cu 40 fil. mai mult. Lei noi 12.80 6.40 3.20 1.60 " " 60 ban " "

Deposít permanent de Scrisuri hipotecare dela „Bodencreditanstalt“ din Sibiu și Hermanstädter Allgem. Sparkasse, cu cel mai avantajos curs.

Lombardare de tóte Efectele notate in lista de cursuri dela bursele din Viena și Budapesta până la 90% diu valóre.

Deposít permanent de losuri și promesse permise.

Se pr mesec depunerí cu dobânda cea mai bună.

Deschidere de local.

P. T.

Am onóre a Vê aduce la cunoștință, că am deschis pe acéstă piață, Strada Porții Nr. 34

O prăvălie și un atelier de încălțăminte,

cu un mare asortiment de tot felul de încălțăminte pentru dame, bărbați și copii numai din material prima. Fabricatele cele mai renumite, Fasónele cele mai nouă, cu prețuri foarte moderate.

Comande

se efectuează prompt și cu cea mai mare acuratețã. Rugându-mé de Onor. public a-mí da tot sprijinul in noua mea întreprindere, care mé voiú sili a coréspunde pria un serviciu prompt și esact tuturor cerințelor.

Cu tótã stima

Ioan D. Avrigeanu Deposit și confecțiune de încălțăminte „La trei stele roșii“.

Brașov, Strada Porții Nr. 34.

Principalul meu este: ieftin, bun și vânzare multã.

Numai marfã proșpétã, solidã și elegantã.

Intinde norocului mâna!

Mulți au fost favorisați de noroc cumpărând un los dela noi!

Loterie de classã reg. ung. privil. oferã cele mai bogate șanse de câștiguri. Se începe acuma din nou. Din

100.000 Losuri 50.000 se sortezã cu câștiguri in bani gata.

Cel mai mare câștig in cas favorabil

1.000,000 CORÓNE.

1 Premiin 600.000, 1 câștig à 400.000, 200.000, 2 à 100.000, 1 à 90.000, 80.000, 70.000, 2 à 60.000, 1 à 40.000, 5 à 30.000, 1 à 25.000, 7 à 20.000, 3 à 15.000, 31 à 10.000, 67 à 5000, 3 à 3000, 432 à 2000, 763 à 1000, 1238 à 500, 90 à 3000, 31700 à 200, 3900 à 170, 4900 à 130, 50 à 100, 3900 à 80, 2900 à 40. Adecã

13 160.000 coróne, Trei-spre-șce milioane 160.000 coróne.

GLÜCKSKALENDER FÜR DAS JAHR 1901.

Table with 12 columns (Jan to Dec) and multiple rows of numbers for a calendar.

Wann habe ich Geburtstag? Jeder versuche sein Glück mit der an seinem Geburtstag verzeichneten Nummer. In diesem Kalender ist an jedem Tage des Jahres eine Nummer verzeichnet, welche bei umgehender Bestellung von uns bezogen werden kann, so dass Jedem die Wahl seiner Nummer freisteht. Sollte die Nummer inzwischen vergriffen sein, so senden Ihnen eine ähnliche.

Intréga întreprindere e pusã sub supravegherea statului.

Prețul original al losurilor stabilit după plan Clasa I.:

Pentra o optime (1/8) fl. — 75 séu cor. 1.50; pentru un patrar (1/4) fl. 1.50 séu cor. 3.— „ jumătate (1/2) fl. 3.— „ 6.—; „ întreg (1) fl. 6.— „ 12.— se trimet cu ramburs séu pe lângã trimiterea sumei înainte. Liste oficióse se expedézã după tragere. Planuri oficióse gratis.

Ne rugãm comande de losuri originale a se trimite direct la noi până in

21 Aprilie a. c.

FILIALA:

Museumring II. Elisabethring 54.

A. TÖRÖK & Co.

casã de bancã

Budapesta, V. Waitznering 4/a.

Multe și fórté marí câștiguri am solvit noi prea stimaților noștri clienți și anume in timp scurt peste cincí milioane de coróne.

Scrisóre de comandã de táiat.

Domnului A. TÖRÖK & Co., Budapest.

Binevoití a trimite Losuri originale clasa I. a Loteriei de clasã reg. ung. împreuna cu planul oficial.

Suma de fl. { a se lua cu ramburs, ur- } (Ce nu convine { mézã cu mandat postal. } sé ștergeți!)

Adresa acurãtã.

Fie-care econoamã și Mamã

vrednicã este de felicitare, dacã, din considerare la sã-nãtate, cruțare și bunul gust folosește numai cafeaua de malatã - Kneipp alui Kath-reiner (veritabilã numai in cunoscutele pachete originale).